

IMPERATIV **je jednostavan** glagolski oblik

Nema 1. lica jednine.

3. lice jednine i 3. lice množine tvore se od čestice **neka i prezenta** zadanog glagola.

Primjer: glagoli u imperativu

	učiti	lajati	pjevati
1. osoba jednine	nema	nema	nema
2. osoba jednine	uči	lajØ	pjevaj
3. osoba jednine	neka uči	neka laje	neka pjevaØ
1. osoba množine	uč imo	laj mo	pjevaj mo
2. osoba množine	uč ite	laj te	pjevaj te
3. osoba množine	neka uče	neka laju	neka pjevaju

ZAPAMTI !

Tvori se dodavanjem nastavka na glagolsku osnovu:

1. **-Ø, -mo, te**
2. **-i, -imo, -ite**
3. **-j, -jmo, -jte**

Imperativ pomoćnih glagola:

	biti	htjeti
1. osoba jednine	NEMA	
2. osoba jednine	budi	
3. osoba jednine	neka bude	
1. osoba množine	budimo	
2. osoba množine	budite	
3. osoba množine	neka budu	

Pri tvorbi **imperativa** u nekih glagola dolazi do **glasovnih promjena**.

bris(ati)+i bris+i **briši** s+j=š **jotacija**

pek(ći)+i pek+i **peci** k ispred i = c **sibilarizacija**

Imperativom možemo izreći i **vrijeme** vršenja radnje.

Primjer:

*Prošle subote bila sam na svadbi, pa **pjevaj, pleši, skači i zabavljaj se do mile volje.** (prošlost)*

Imperativ kojim **izričemo radnju** nazivamo **pripovjedni imperativ**.